

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

บริบทการจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบัน เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในด้านต่างๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพ ปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาของไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มาเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อแก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องบางส่วนที่เกิดจากการใช้หลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เช่น สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเอาไว้มากเกินไป การวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐาน ส่งผลต่อการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษาและการเทียบโอน รวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก : คำนำ) และเพื่อให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550-2554) ที่ยังคงมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 9 พุทธศักราช 2545 หมวดที่ 4 ว่าด้วยเรื่อง แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 ระบุว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชนชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 ก : 27)

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระบุว่า การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าใจถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา

ตามเหตุปัจจัย เข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่างและมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ.2551 ก : 19)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และเป็นพลเมืองดีของชาติและของโลก พื้นฐานสำคัญอีกอย่างหนึ่งสำหรับการปลูกฝังเยาวชนเป็นพลเมืองดีของชาติและของโลก คือ การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติของตนเองซึ่งปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ในโรงเรียนถูกลดความสำคัญลง และให้ความสำคัญกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากขึ้นตามกระแสสังคมโลก จนทำให้ความรู้พื้นฐานทางประวัติศาสตร์ชาติของเยาวชนไทยมีน้อยลง ทำให้ความรู้รัก ห่วงแหนมรดกทางสังคม และวัฒนธรรม ประเพณี และประเทศชาติของไทยถูกละเลย ดังพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมมงคลเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2551 ณ ศาลาดุสิดาลัย ดังความตอนหนึ่งว่า

“...ประเทศไทยบรรพบุรุษของเราละชีวิตเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินมาด้วยเลือดเนื้อด้วยชีวิต แต่เสียดายตอนนี้ท่านนายกฯ เขาไม่ให้เรียนประวัติศาสตร์แล้วนะ ฉันก็ไม่เข้าใจ เพราะตอนที่ฉันเรียนอยู่ที่สวีเดนแลนด์ ไม่มีประวัติศาสตร์อะไรเท่าไร แต่เราก็ต้องเรียนประวัติศาสตร์ของสวีเดน แต่เมืองไทยนี้ บรรพบุรุษเลือดทาแผ่นดิน กว่าจะมาถึงที่ให้เราอยู่กันอย่างสงบสุขมีประเทศชาติ เรากลับไม่ให้เรียนประวัติศาสตร์ ไม่รู้ว่าใครมาจากไหน เป็นความคิดที่แปลกประหลาด อย่างอเมริกาถามไปเขาก็สอนประวัติศาสตร์บ้านเมืองเขา ที่ไหนประเทศไหน เขาก็สอน แต่ประเทศไทยไม่มีไม่ทราบว่าเป็นดินนี้ รอดไปอยู่จนบัดนี้เพราะใครหรือว่ายังไงกัน อันนี้น่าตกใจชาวต่างประเทศยังไม่ค่อยทราบว่านักเรียนไทยไม่มีการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ชาติเลย..”

จากพระเสาวนีย์ดังกล่าวทำให้กระทรวงศึกษาธิการและนักวิชาการได้หันมาให้ความสนใจเกี่ยวกับการสอนประวัติศาสตร์มากขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการได้เร่งปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะหน้าได้กำชับให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนการสอนวิชานี้เต็มเม็ดเต็มหน่วยมากขึ้น และจะให้โรงเรียนสอนประวัติศาสตร์อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จะพัฒนาเรื่องการผลิตสื่อการเรียนการสอนและพัฒนาครูด้วย โดยให้ครูเข้าอบรมคู่มือการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ของคณะกรรมการสาระประวัติศาสตร์ รวมถึงสนับสนุนให้โรงเรียนจัดกิจกรรมให้ความรู้ประวัติศาสตร์แก่นักเรียนเพิ่มเติมในรูปแบบต่างๆ เช่นพานักเรียนทัศนศึกษาในแหล่งประวัติศาสตร์ ให้แสดงละคร เขียนเรียงความ เป็นต้น จากกระแสความเคลื่อนไหวการสอนประวัติศาสตร์ดังกล่าวจึงนับว่าเป็นข่าวดี สำหรับประเทศไทย เนื่องจาก

เยาวชนไทยมีพื้นฐานความรู้ด้านประวัติศาสตร์ไทยอ่อนมากหรือน้อยก็เรียนรู้อะไรต่อมิอะไรอย่างค่อนข้างสับสน (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. 2553 : 2)

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในโรงเรียนอรัญประเทศ พบว่า ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ ในอรัญประเทศน้อยมาก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ น่าเบื่อหน่าย และต้องท่องจำ ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ไม่สนใจเรียน จึงทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ ในอรัญประเทศน้อย และไม่สามารถลำดับเหตุการณ์และเชื่อมโยงสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ค่อนข้างต่ำ (โรงเรียนอรัญประเทศ. 2557 : 26)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการของนโยบายการศึกษาของชาติที่ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ ในอรัญประเทศ และต้องการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ ให้มีความสนใจ มากกว่าการสอนที่เน้นการบรรยาย พร้อมทั้งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศให้สูงขึ้น โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจอยากเรียนรู้ และมีความสุข สนุกกับการเรียนรู้เรื่องราวของกลุ่มชาติพันธุ์ ในอรัญประเทศมากขึ้น

ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมการศึกษาหนึ่งที่สามารถนำมาประยุกต์เพื่อให้สนองกับวิสัยทัศน์ ของการศึกษาไทยในอนาคต ว่าเป็นการสอนที่หลากหลาย และให้สอดคล้องกับความต้องการของ แต่ละบุคคล การเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการให้ความสำคัญกับการเรียนมากกว่า การสอนให้นักเรียนมีบทบาทในการทำกิจกรรมมากขึ้น ใ้รู้จักคิดตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ให้เกิดการพัฒนาในทุกๆด้าน และช่วยเร้าความสนใจ ของนักเรียน ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน (ปาริชาติ โชคพิทักษ์. 2540 : 47)

ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมการศึกษาที่ผู้วิจัยเลือกใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอน และทำการศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองได้ สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก จากการศึกษาชุด กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ให้กับ

ผู้เรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้วิจัยจะเน้นกระบวนการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ที่มีกิจกรรมหลากหลาย ทำกิจกรรมกลุ่ม และแบบเดี่ยว เพื่อให้ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกัน ภายในกลุ่มและเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียนรู้กลุ่มชาติพันธุ์ ในรัฐประเทศและเป็นแนวทางให้ผู้สอนนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลัง ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศ

ประโยชน์ของการวิจัย

ครูผู้สอนได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน รัฐประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 120 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัฐประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 89) จำนวน 3 ห้องเรียนเป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนคละความรู้ความสามารถ และมี ผลการเรียน โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน แต่ละห้องเรียนมีนักเรียนจำนวน 40 คน แล้วทำการสุ่มโดยวิธี จับฉลากเพื่อหากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 เป็นกลุ่มทดลอง และได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 เป็นกลุ่มควบคุม และกำหนดให้กลุ่มทดลองได้รับการจัดการ เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ แบ่งได้ดังนี้
 - 1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.2 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2 ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ขอบเขตของเนื้อหา เป็นเนื้อหาในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ ในอรัญประเทศ จำนวน 5 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ญ้อในอรัญประเทศ ชุดที่ 2 เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ลาวในอรัญประเทศ ชุดที่ 3 เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์เขมรในอรัญประเทศ ชุดที่ 4 เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์จีนแต่จิวในอรัญประเทศ ชุดที่ 5 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์เวียดนามในอรัญประเทศ

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 20 ชั่วโมง ตามตารางเรียนปกติของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการสอนที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นประกอบด้วย คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลาที่ใช้สื่อ/อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย และการวัดผลประเมินผล โดยที่ผู้สร้างได้รวบรวมและจัดอย่างเป็นระบบไว้ในกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติ กิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถและความเข้าใจ โดยที่ครูให้คำปรึกษาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จ บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้แก่ ชุดที่ 1 เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ญ้อในอรัญประเทศ ชุดที่ 2 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ลาวในอรัญประเทศ ชุดที่ 3 เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์เขมรในอรัญประเทศ ชุดที่ 4 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์จีนแต่จิวในอรัญประเทศ ชุดที่ 5 เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์เวียดนามในอรัญประเทศ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน

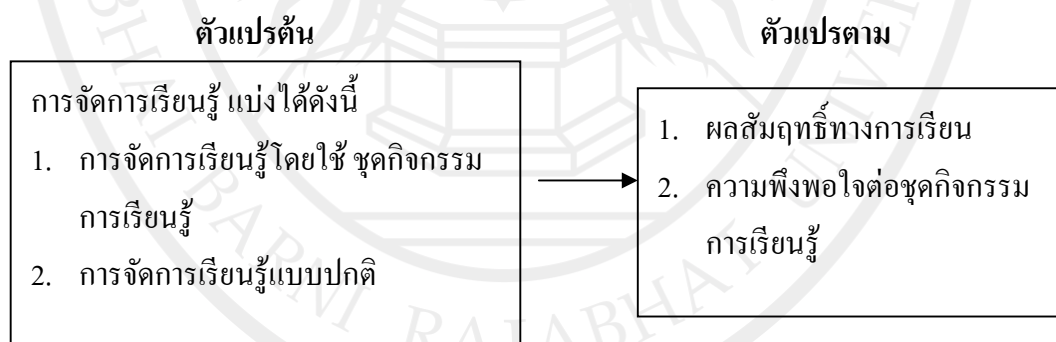
การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบเรียนปกติ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่วัดได้จากการตอบแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยวัดตามจุดมุ่งหมายด้านพุทธิพิสัย 6 ด้าน คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ ซึ่งวัดโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) เป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถือว่าเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือ และพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ด้านอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยกำหนดกรอบแนวคิดไว้ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ